

Και «του γλύπτη» συνώνυμο «του γλείφτη»

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Είναι αποδεκτό απ' όλους ότι η ελληνική γλώσσα είναι πλούσια, αρχοντική. «Εδώ και 3.000 χρόνια ο ίδιος λαός στην ίδια γη εξακολουθεί να ομιλεί την ίδια γλώσσα», όπως έλεγε ο Ελύτης. Είναι μία γλώσσα όμορφη, με πολύμορφο, πολύχρωμο και πολυδύναμο λεξιλόγιο, που καλύπτει όλες τις αποχρώσεις του λόγου.

Είναι η μόνη γλώσσα στην οποία η λέξη «ξένος» δεν σημαίνει «εχθρός», αλλά «φίλος» («Ξένιος Ζεύς»). Απ αυτήν την γλώσσα γεννήθηκε και η λέξη «φιλότιμο», που δεν μπορεί να αποδοθεί σε καμιά άλλη γλώσσα.

Δημήτρης Νατσιός

«Για ένα φιλότιμο», λέμε κι εννοούμε ψυχικά αθλήματα απροσμέτρητα και κακουργήματα δυσπερίγραπτα. «Πώς να εξηγήσεις στους Ευρωπαίους», γράφει ο Αυστριακός Λαυρέντιος Γκεμερέι, στο πολύκροτο βιβλίο του «Η δύση της Δύσεως», «ότι η λέξη τιμή, όταν συνδέεται με την φιλία, χάνει την οικονομική της χροιά, επειδή έγινε φιλότιμο; Πώς να τα πεις στους Ευρωπαίους όλα αυτά, αφού δεν έχουν φιλότιμο;».

Και την γλώσσα αυτή την διαφύλαξε κυρίως ο λαός, που όταν κάθεται στο τραπέζι τρώει «ψωμί», ενώ στον Εσπερινό θα πάει τους «άρτους», για να γίνει «αρτοκλασία». Ήρθαν, όμως, οι διανοούμενοι των σαλονιών και κάπου στα μέσα της δεκαετίας του '70 έκοψαν σύρριζα την βασιλική φλέβα, που ζωογονούσε τον ύστερο λόγο με τον αρχαίο.

Η γλώσσα αίφνης κατάντησε διαπιστευτήριο «προοδευτισμού». Στήθηκε ένα γλωσσικό «γκέτο» και χιλιάδες λέξεις «ποινικοποιήθηκαν», διότι «μύριζαν» «συντηρητισμό». Θεωρήθηκαν «παρακρατικές». Έτσι φτάσαμε σε γλωσσικά εκτρώματα του τύπου «η συναυλία θα γίνει στις 18 του Ιούνη». Όμοιες προγραφές είχαμε και με λέξεις, που ήταν ύποπτες για λανθάνουσα εθνικοφροσύνη.

Λέξεις όπως πατριώτης, έθνος, Ορθόδοξος, απέκτησαν αρνητική σημασία και ταυτίστηκαν με τον φανατισμό και την μισαλλοδοξία. Ακόμη και σήμερα, αν τολμήσεις και μιλήσεις για πατριωτισμό, οι

ενεδρεύοντες ημιμαθείς της προοδομανίας, αναρριπίζουν την ετικέτα του εθνικισμού.

Ήρθε και εκείνη η κατάργηση των τόνων και των πνευμάτων από καμμιά δεκαριά νυσταλέους «εθνοπατέρες» και «εθνομητέρες», στα μέσα της δεκαετίας του '80, και φτάσαμε στον σημερινό πτωματώδη νεοελληνικό λόγο.

«Όταν οι εχθροί σου θα έχουν ξεμάθει την ορθογραφία τους, να ξέρεις ότι η νίκη πλησιάζει, έλεγε Ρώσος γλωσσολόγος. Η ορθογραφία ως σημαντική και καίρια παράμετρος του γλωσσικού μαθήματος, ιδίως στις μικρές τάξεις του δημοτικού, καταργήθηκε.

Τις συνέπειες τις βιώνουμε. Η ανορθογραφία είναι ο κανόνας. Κάτι παρόμοιο ισχύει και με την πάλαι ποτέ καλλιγραφία.

Όλος, όμως, αυτός ο εθελότυφλος φανατισμός και η ασχετοσύνη διοχετεύτηκε στην εκπαίδευση με τραγικά αποτελέσματα. Αντί η εκπαίδευση να γίνει θύλακας αντιστάσεως στην γλωσσική εκβαρβάρωση, απέβη σιγά-σιγά συντελεστής της.

Τα αρχαία ελληνικά καταργήθηκαν στην μέση εκπαίδευση, διότι παρέπεμπαν, κατά τους «εκδημοτικιστές», στην οπερετική καθαρεύουσα των Απριλιανών.

Το ίδιο συνέβη και με την γραμματική του δημοτικού σχολείου, η οποία αποσύρθηκε, διότι καταπίεζε ψυχολογικά «τα παιδιά του λαού». Αφού χαντακώθηκε γλωσσικά μια ολόκληρη γενιά μαθητών, επανήλθαν αμφοτέρα-αρχαία και γραμματική-στο σχολείο.

(Και για να είμαστε ειλικρινείς, όσοι δάσκαλοι ή φιλόλογοι φοιτήσαμε και αποφοιτήσαμε την δεκαετία του '80 και εντεύθεν, υστερούμε σε γνώσεις- και σε ήθος-από τους παλαιότερους.

Είμαστε «προϊόντα» της ακαδημαϊκής μετριοκρατίας και της λογικής της ήσσονος προσπάθειας, όπως ελέγχθη επιτυχώς). Κι αν στο δημοτικό σχολείο κάποιοι δάσκαλοι, παραβαίνοντας τις άνωθεν εντολές, διδάσκαμε την γραμματική και αναθέταμε, παρά τις σχετικές απαγορεύσεις, κατ' οίκον σχολικές εργασίες, η κατάργηση των αρχαίων ήταν εγκληματική.

(Πριν από αρκετά χρόνια «έδινα» στην θεολογική σχολή του ΑΠΘ αρχαία ελληνικά. Αγανακτισμένη η διδάσκουσα καθηγήτρια, κατηγορούσε την πανάθλια εκπαίδευση για το τραγικό επίπεδο των φοιτητών, και μάλιστα πρωτοετών με νωπή ακόμη την διδασκαλία των αρχαίων).

Ο πρωτομάστορας της (κακιάς) δημοτικής ο Ψυχάρης έλεγε: «Γράφω την κοινή γλώσσα του λαού. Όταν η δημοτική μας γλώσσα δεν έχει μία λέξη που μας χρειάζεται, την παίρνω από την αρχαία και προσπαθώ, όσο είναι δυνατό, να την ταιριάσω στη γραμματική. Έτσι έκαμαν όλα τα έθνη του κόσμου, έτσι θα κάμουμε και εμείς».

(Ο Ψυχάρης μάλλον περισσότερο κακό έκανε παρά καλό. Η γλώσσα που πρότεινε ήταν ένα ανύπαρκτο λαϊκό ιδίωμα, που προφανώς ονομάστηκε «η καθαρεύουσα» του Ψυχάρη).

Η λεγόμενη δημοτική δεν νοείται αυτοδύναμη, ξεκομμένη από την αρχαία. Αυτός ο ψευτολαϊκότροπος δημοτικισμός μας φόρτωσε εκείνα τα αμίμητα: Ιούνη, Γιούλη, δημόσιου, άμεσα (αντί αμέσως), κύρια (αντί κυρίως), προηγούμενα (αντί προηγουμένως), επόμενα, ομολογούμενα, αντικατάσταση, δηλαδή, του επιρρήματος απ' το επίθετο.

Πειραματίστηκαν οι «καυσοκαλυβίτες» της παιδείας, απέκοψαν τον ομφάλιο λώρο, που συνέδεε την αρχαία με την νέα γλώσσα, και έτσι «οι μαθητές θα θεωρούν σε λίγα χρόνια την μουσική ως θηλυκό του μουσικά, τον Έλληνα συνώνυμο του σέλινου και τον γλύπτη συνώνυμο του γλείφτη, θα

συγγέουν την δημοκρατία με την δημοπρασία, την αλήθεια με την ευήθεια (=βλακεία), τον πολίτη με τον αλήτη». (Καργάκος, «Αλαλία», σελ. 68).

Ήδη οι λέξεις εργασία, σύνταξη, εφάπαξ, ασφάλεια, έχουν σχεδόν προγραφεί από το λεξιλόγιο των σαλταδόρων της πολιτικής. Αντικαθίστανται από δυσνόητους νεολογισμούς, για να κρύψουν εγκλήματα. Είναι η τακτική της «Νέας Τάξης».

Ας προστεθεί και η περιρρέουσα γλωσσική ημιμάθεια και η αποκοπή μας από τα αρχαία γλωσσικά κοιτάσματα που επέτειναν την ...αγλωσσία

Και αυτή η αποκοπή από την αρχαία γλώσσα προλείανε το έδαφος για την «Νέα Ομιλία» του Όργουελ. «Κάποιος που θα έχει ανατραφεί μόνο με την Νέα Ομιλία δεν θα ξέρει ότι κάποτε η λέξη «ίσοι», είχε την δευτερεύουσα σημασία «πολιτικώς ίσοι» ή ότι η λέξη «ελεύθερος» κάποτε σήμαινε «πολιτικώς ελεύθερος». («1984». Σελ. 307)

Σήμερα ξεβράζονται οι επιπτώσεις της γλωσσικής κακοδιδασκαλίας, «ακουμπούν» ακόμη και τους ανθρώπους που θα αναλάβουν τον επίμοχθο και κρίσιμο λειτούργημα της εκμάθησης στους μικρούς μαθητές. Πώς να εξηγηθεί η ετυμολογία της λέξης παγκόσμιος από το «πάγκος» και «οσμή», όπως έγραφε παλαιότερα δάσκαλος εξεταζόμενος (ΑΣΕΠ) για την είσοδο του στην εκπαίδευση;

08.02.2019

Πηγή: [Μαχητής Κιλκίς](#)